

dem at overføre saa at sige, hvad de vilde, men under en Landkrig i Europa tør jeg paa-
 staae, at ingen Hær vil medføre Telt; dette
 er mere og mere forbundt siden Revolutions-
 krigens Begyndelse. Teltene forøge Bagagen
 ganske forfærdeligt, men Mobiliteten er en af
 de første Betingelser for en Hærs Manoevre-
 ring. Da der imidlertid ikke er stillet noget
 specielt Forslag i saa Henseende, skal jeg ikke
 her videre udtale mig om dette Punkt, men
 jeg skal kun gjentage, at jeg i denne Henseende
 ikke endnu har hørt Noget fremsætte, som skulde
 kunne rokke mig i den Overbeviisning, jeg ud-
 talte under Sagens første Behandling.

Føenger: Det sees af Udvalgets Betænk-
 ning, at der i Udvalget har været nogen Uenig-
 hed tilstede om, hvorvidt man skulde ansee Op-
 rettelsen af een eller to Leire for rigtig. Det
 Mindretal af Udvalget, som har holdt paa een
 Leir, har endnu ikke udviklet Grundene derfor,
 og jeg skal derfor ikke gaae dybere ind paa Be-
 tragtingen heraf, men kun tillade mig at hen-
 vise til, at i alle de Overveielser, der tidligere
 have fundet Sted om denne Ting, har man
 bestandig været enig om, at der skulde være een
 Leir. Jeg vil derfor ikke modsig, at der jo
 kunde være Grunde, der kunde tilraade at op-
 rette to Leire, men skal kun bemærke, at den
 ærede Ordfører vel har anført adskillige Grunde
 for sin Mening om Rigtigheden af at oprette
 to Leire. Det forekommer mig imidlertid, at
 adskillige af de Fordele, som han meente vilde
 følge af at have to Leire, ogsaa kunne opnaaes
 ved kun een Leir; men jeg anseer det ikke for
 hensigtsmæssigt i dette Øieblik at gaae dybere
 ind paa denne Sag, idet nemlig Udvalgets
 Fleertal er enigt i den Anskuelse, som jeg ogsaa
 tillader mig at tiltræde, at det i hvert Fald
 vil være rigtigt for Rigsdagen nu denne Gang
 kun at bevilge Midler til een Leir, idet den
 overlader til senere Overveielser, hvorvidt man
 skulde gaae over til at have flere. Det kan
 siges imod Udvalgets Forslag, at det efter den
 hele Maade, hvorpaa det er motiveret deels i
 Betænkningen og deels af den ærede Ordfører
 idag, ligesom vil synes at staae den Anskuelse
 fast, at to Leire skulde være mere nødvendige
 end Thinget i Almindelighed vil være villig til

at indrømme, at det hidtil har vilst sig; men
 i hvert Fald antager jeg ikke, at vi paa nogen
 Maade ville foretage Noget, hvorved vi kunne
 siges at være bundne i den Henseende. Naar
 jeg altsaa maafturde gaae ud fra, at en Deel
 Medlemmer af Thinget vilde være enige med
 Udvalgets Fleertal i, at man iaar kun be-
 vilger Midler til Oprettelsen af een Leir, saa
 bliver Spørgsmaalet: Hvor skal da denne
 Leir være? Da er det, at det tydeligt frem-
 gaar af Udvalgets Betænkning, at den Sub-
 stilling, Udvalget har gjort, gaaer ud paa, at
 denne ene Leir skulde oprettes paa et bestemt
 Sted i Sjælland. Jeg har i den Anledning
 haft en afvigende Anskuelse og tilladt mig at
 fremsætte den i et Underændringsforslag under
 Nr. 1, som gaaer ud paa, at denne ene Leir,
 som skulde oprettes, skulde være i Sylland.
 Jeg troer, at dette Forslag er i Overensstem-
 melse med Alt, hvad der tidligere er passeret
 i denne Sag. Under de tidligere Forhand-
 linger har det altid været anseet som givet, at
 naar der skulde oprettes en Leir, skulde det være
 i Sylland. Jeg turde maafturde nu angive, hvilke
 Grunde det er, der have været de ledende for
 mig til at komme til den Overbeviisning, jeg
 i saa Henseende har. Det har for det Første
 været et Hensyn, som jeg meente burde tages,
 at man saavidt muligt skulde holde de Tropper,
 som ere samlede til Øvelse, paa en feltmæssig
 Jod, og dernæst har jeg været ledet af det
 Hensyn, at man saavidt muligt skulde rive dem
 ud fra alle de Forhold, som ellers finde Sted
 i det civile Liv. Man har meent — og det er
 en af de Hovedbetragtninger, som have gjort
 sig gjældende ved det hele Leirsystem —, at den
 Uddannelse, som Soldaten kan faae i Fredstid,
 vilde blive skyldigere og bedre, naar han sattes
 i ganske andre Forhold end dem, hvori han
 ellers var vant til at færdes, og at man der-
 for skulde see at vælge et Sted, hvor den sam-
 lede Masse af Hærens Combattanter stod saa
 lidt som muligt i Forbindelse og Berøring med
 hele det øvrige Land, altsaa et Sted, som var
 saa langt fjernet fra Kjøbstæderne som muligt,
 og som var en saa lidt befolklet Deel af Landet
 som muligt; derved vilde, antog man, den Mand,
 der skulde herske i Leirlivet, frødigst kunne ud-
 vikles. Dertil kom den Betragtning, at det